

OMIDA

SAlecsandru

Se-agata-n sfera-i de orice
Cu mii si mii de madulare
Visand la marea evadare
Din vierme in alb fluture,

Dar ea traieste in abis
Ca razvratitul cu-a lui oaste;
Obsesia de a cunoaste
Intuneca sublimu-i vis.

Incatusata-n carapacea
Din care incearca a iesi,
Ce-i dincolo,de nu va sti,
Cum va gasi-ntre frunze pacea?

De universul de lumina
Ce se deschide prin Cuvant.
Ea,vierme pe acest pamant
E prea departe...E straina.